

Vodácký maraton České Budějovice – Praha měří 178 kilometrů

POD MOSTEM. Na Vltavě pod Dlouhým mostem začal včera třetí ročník obnoveného závodu České Budějovice – Praha. Největší kuriozitou je dráčí loď. Foto: Deník/Edwin Otta

EDWIN OTTA

České Budějovice – Třikrát musí ráno vstátnout do lodí, aby ujeli etapu. Startovali včera v Českých Budějovicích. Skončí zítřka v Praze na okraji Braníku. Vodácké nadšence čeká čtvrtý ročník obnoveného závodu na 178 kilometrů, jehož původní verze se jezdila v první polovině minulého století. Vloni byl nejlepší celkový čas 12 hodin a 25 minut a první dva dělila v cíli vteřina!

Pro většinu účastníků je to závod, pro některé zase příležitost zažít něco neobvyklého.

„Hlavně v klidu dojet“, řekl ke svým cílům Robert Ouředník z Vyššího Brodu. Akce se účastní poctivě. Poprvé jel na kajaku, loni a předloni na zadáku v kanoi. Na háčku by nejel, protože je „nervozní“, když před sebou nevidí loď. „Kdyby to bylo za 22 nebo 21 hodin, bylo by to hezké,“

zmnul k očekávanému času Robert Ouředník, jehož háčkem je František Dušátko. Jihočechy zastupoval včera na startu i Pavel Putzer z Dolního Dvořiší, závodící za Kaplci. „Vloni jsme byli poslední a předposlední na deblkanoi,“

Robert Ouředník
Vyšší Brod

„Hlavně v klidu dojet.“

naznačil Pavel Putzer, že se Jihočeši nebudou hnát za rekordy.

Dobrou pohodu před startem dosvědčila i závěrečná slova Roberta Ouředníka před

odchodem k vodě. Na dotaz Deníku, jestli chce něco ohledně závodu doplnit, nasadil výraz hollywoodských hvězd a konstatoval: „Děkuji rodičům, že mě dobře vychováli a tatínkovi, že mě naučil pádlovat.“ Vážněji pak dodal, že je už od tří let na řece. O několik chvil později se 23 posádek kanoi a kajáků, včetně jedné dračí lodi vydalo do Prahy. A nebylo to bez rizika. Za hlasitého hubňování se posádka dračí lodi tak opřela do vody, že jednoho z kajákářů vlna od jejích lodí na startu. Závod se do-

jíždí, prakticky se nevdává. Akci zvládne i mírně trénovaný člověk. A nehorší okamžik? „Další den ráno vstoupit do lodí s vidinou těch kilometrů před sebou,“ říká Tomáš Vaněček z Českých Budějovic, který jel maraton předloni a letos pomáhal se startem. „Byl to silný zážitek. Jak se říká, zážitek nemusí být pozitivní, ale musí být silný, a to byl. Druhý den jsem měl šestnáct puchýřů,“ se smíchem dodal Tomáš Vaněček.

Závod končí oficiálně v neděli v 16 hodin v pražských Hodkovičkách. Ráda bych si nějak řádně živit vložila. Ale trochu se bojím, co by mi vyšlo.

Za co, přírudo, za co?

ZAMYŠLENÍ NA VÍKEND

Alena Pancerová
šéfredaktorka,
Deník jižní Čechy

Myslím na to, co s námi příroda dělá. Teploty neuměrně vysoké, bouřky neštěbné bouřlivé, vichřice nečekaně ničivé.

Ve středu jsem zaznamenala hrozivý úkaz na obloze, a to jen pár minut před příchodem nívého žvlu. Oblouha kolem deváté večer. Zleva a zprava se nad Prachatice přibližují husé a jako uhel černé mraky silou kráčejiho Golema. Až se v jednu chvíli střehou.

Mezi sebou nechávají průzor, který při jistém stupni fantazie může vypadat jako velké a děsivé, kontrastně bílé srdce. Jako vchod do něčeho magického, zlověstného, ale zároveň lákavého. A k tomu neuvěřitelný hukot, z dálky zesilující se hromobítí a ozáření celého obrazu blýskáním hned z několika stran.

Sodoma, Gomora, řekla by moje babička. Podle Božího soudu města z již zdomácnělého výroku zničili oheň a síra kvůli hříchu. Byla to manifestace božího hněvu.

Ve středu v době vrcholící bouře nad Libínem poslanci pod Hradem odhlasovali nedůvěru vládě a otevřeli cestu k volbě nové reprezentace.

Ráda bych si nějak řádně živit vložila. Ale trochu se bojím, co by mi vyšlo.